

Rolnummer 426
Arrest nr. 44/93 van 10 juni 1993

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Dinant bij vonnis van 28 januari 1991 in zake het Openbaar Ministerie tegen Ch. Alexandre.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters F. Debaedts en M. Melchior, en de rechters K. Blanckaert, H. Boel, L. François, P. Martens en J. Delruelle, bijgestaan door de griffier H. Van der Zwalmen, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp

Bij een vonnis van 28 januari 1991, overgezonden bij brief van 24 juli 1992 die op 27 juli 1992 op de griffie van het Hof is ontvangen, heeft de eerste kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Dinant, zitting houdende in correctionele zaken, aan het Hof de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Zijn artikel 1 van het decreet van 17 juli 1985 van de Waalse Executieve volgens hetwelk 'de strafvordering in boszaken verjaart door verloop van één jaar te rekenen van de dag waarop de overtreding is vastgesteld' en artikel 2 van het decreet van 26 november 1987 van de Waalse Executieve, volgens hetwelk 'hij die zonder wettige redenen in een bos buiten gewone wegen wordt aangetroffen met een hakmes, aks, bijl, zaag of ander soortgelijk gereedschap, wordt veroordeeld tot een geldboete van vijf frank. Indien de overtreder geen gereedschap bij zich heeft, kan hij naargelang van de omstandigheden worden veroordeeld tot een geldboete van twee frank; wordt het feit vastgesteld in het bos van een privaat persoon, dan heeft de vervolging alleen plaats op klacht van de eigenaar', in strijd met artikel 6 en/of artikel 6bis van de Grondwet, in zoverre, ten opzichte van het Boswetboek, enerzijds, de verjaringstermijn van de strafvordering wordt verlengd en, anderzijds, de bestraffing van het feit in een bos te worden aangetroffen buiten gewone wegen, strenger is ? ».

In zijn beschikking van ingereedheidbrenging van 21 april 1993 heeft het Hof de prejudiciële vraag als volgt geherformuleerd :

« Houden artikel 1 van het decreet van het Waalse Gewest van 17 juli 1985 en artikel 2 van het decreet van het Waalse Gewest van 26 november 1987 een schending in van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet in zoverre zij, voor het Waalse Gewest, respectievelijk de bij artikel 145 van het Boswetboek op drie of zes maanden vastgestelde verjaringstermijn op één jaar brengen en de bij artikel 165 van het Boswetboek op 5 en 2 frank vastgestelde geldboeten op 20 en 10 frank brengen ? »

II. De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschied

Ch. Alexandre is vervolgd omdat hij zich zonder wettige redenen buiten de gewone wegen in het domaniale bos van Bestin, dat aan het Waalse Gewest toebehoort, bevond (artikel 165 van het Boswetboek) en omdat hij er champignons heeft geplukt en ze heeft meegenomen « met de wagen » (artikel 107 van hetzelfde Wetboek).

Op 23 maart 1990 werd hij door de politierechtbank te Rochefort vrijgesproken; op hoger beroep van het Openbaar Ministerie is hij bij vonnis van de correctionele rechtbank te Dinant van 1 oktober 1990 bij verstek veroordeeld tot geldboeten van twee en tien frank met uitstel van één jaar.

Na verzet van de beklagde en op diens verzoek heeft de correctionele rechtbank te Dinant, bij vonnis van 28 januari 1991, aan het Hof de voormelde prejudiciële vraag gesteld.

III. De rechtspleging voor het Hof

De prejudiciële vraag is bij het Hof aanhangig gemaakt door overzending van een expeditie van de voormelde verwijzingsbeslissing, die op 27 juli 1992 op de griffie is ontvangen.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er ten deze geen reden was om de artikelen 71 en volgende van de voormelde bijzondere wet toe te passen.

Van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven conform artikel 77 van de organieke wet bij op 31 augustus 1992 ter post aangetekende brieven, die op 1, 2 en 3 september 1992 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Het bij artikel 74 van de voormelde wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 2 september 1992.

De Waalse Gewestexecutieve, vertegenwoordigd door haar voorzitter, met ambtswoning te Jambes, rue Mazy 25-27, heeft bij op 14 oktober 1992 ter post aangetekende brief een memorie ingediend.

Er is geen andere memorie neergelegd.

Bij beschikking van 7 januari 1993 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest dient te worden gewezen, verlengd tot 27 juli 1993.

Bij beschikking van 7 januari 1993 is rechter J. Delruelle aangewezen om de zetel aan te vullen ter vervanging van rechter D. André, die tot voorzitter is gekozen en later in ruste is gesteld.

Bij beschikking van 21 april 1993 is rechter P. Martens als lid van de zetel aangewezen ter vervanging van rechter M. Melchior, die de functie van voorzitter vervulde en die later tot voorzitter van het Hof is gekozen.

Bij beschikking van 21 april 1993 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 25 mei 1993.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de Waalse Gewestexecutieve, en zijn die Executieve en haar advocaat van de datum van de terechtzitting op de hoogte gebracht bij op 22 april 1993 ter post aangetekende brieven, die op 23 april 1993 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Op de terechtzitting van 25 mei 1993

- is verschenen :

. Mr. V. Thiry, advocaat bij de balie te Luik, voor de Waalse Gewestexecutieve;

- hebben de rechters P. Martens en H. Boel verslag uitgebracht;

- is de voornoemde advocaat gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd conform de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *In rechte*

A. In haar memorie baseert de Waalse Gewestexecutieve zich op de arresten nrs. 63, 33/91, 37/92 en 50/92, om in herinnering te brengen dat, enerzijds, de Waalse Gewestexecutieve bevoegd was om de in de prejudiciële

vraag aan de orde zijnde decreten aan te nemen en, anderzijds, een verschil in behandeling in de aangelegenheden waarin de Gemeenschappen en de Gewesten over eigen bevoegdheden beschikken, het resultaat is van een verschillend beleid en op zich niet in strijd met de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet kan worden geacht.

B.1. Krachtens artikel 145 van het Boswetboek verjaren de « rechtsvorderingen tot herstel » van wanbedrijven en overtredingen in boszaken, te rekenen van de dag waarop zij zijn vastgesteld, door verloop van drie of zes maanden, naargelang de beklaagden al dan niet in de processen-verbaal worden aangewezen. Voor het grondgebied van het Waalse Gewest heeft het decreet van 17 juli 1985 de verjaringstermijn van de strafvordering op één jaar gebracht, te rekenen van de dag waarop de overtreding is vastgesteld.

B.2. Krachtens artikel 165 van het Boswetboek wordt « hij die zonder wettige redenen in een bos buiten de gewone wegen wordt aangetroffen met een hakmes, aks, bijl, zaag of ander soortgelijk gereedschap, (...) veroordeeld tot een geldboete van vijf frank ». Die straf wordt verminderd tot twee frank indien de overtreder geen gereedschap bij zich heeft. Voor het grondgebied van het Waalse Gewest heeft het decreet van 26 november 1987 die boete op 20 frank gebracht indien de beklaagde een van de voormelde gereedschappen bij zich heeft of indien hij op ski's loopt. In de andere gevallen wordt de boete op 10 frank gebracht.

B.3. Voor de overtredingen die ten laste worden gelegd aan de persoon die wordt vervolgd voor de rechter die de prejudiciële vraag heeft gesteld, gelden een verschillende verjaringstermijn en verschillende straffen naargelang zij in het Waalse Gewest of in andere Gewesten van het land zijn begaan. Daaruit volgt evenwel niet dat de voormelde decreetsbepalingen discriminerend zouden zijn.

Een verschillende behandeling in aangelegenheden waar de Gemeenschappen en de Gewesten over eigen bevoegdheden beschikken, is het mogelijk gevolg van een verschillend beleid, dat voortvloeit uit de autonomie die hun door of krachtens de Grondwet is toegekend, en kan als zodanig niet geacht worden strijdig te zijn met de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet. Die autonomie zou geen inhoud hebben mocht een verschil in behandeling tussen geadresseerden van regels die in eenzelfde materie aan weerskanten van toepassing zijn, als zodanig geacht worden strijdig te zijn met de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet.

De gestelde vraag dient dus ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 1 van het decreet van het Waalse Gewest van 17 juli 1985 en artikel 2 van het decreet van het Waalse Gewest van 26 november 1987 schenden de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet niet in zoverre zij, in het Waalse Gewest, respectievelijk de in artikel 145 van het Boswetboek op drie of zes maanden vastgestelde verjaringstermijn op één jaar brengen en de bij artikel 165 van het Boswetboek op 5 en 2 frank vastgestelde geldboeten op 20 en 10 frank brengen.

Aldus uitgesproken in het Frans en in het Nederlands, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 10 juni 1993.

De griffier,

De voorzitter,

H. Van der Zwalmen

M. Melchior